

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СВІТАНAK

№ 16 (84), ВЕРАСЕНЬ 2009 ГОДА

<http://haradok.belarda.org> - сайт нашага рэгіёна

Беларусь,
твой народ
дагакаецца
Западнайстая,
ясная дня!
М. Байдановіч.

«СОБИРАТЕЛИ ЗЕМЕЛЬ РУССКИХ...»

Напрыканцы верасня адбыўся візіт кіраўніка расейскай праваслаўнай царквы на Беларусь. У ходзе афіцыйнага візіту Патрыярх Маскоўскі і ўсіе Русі наведаў Віцебшчыну. У Полацку суботнім днём Патрыярх Кірыл праводзіў абраад узвіжання Крыжа Гасподняга ў Свята-Ефрасіннеўскім манастыры. Рыхтаваліся да прыезду Патрыярха і шумілінскія вернікі. Нашы прыхажане праваслаўнай царквы Маскоўскай Патрыярхіі сабраліся ў нядзелью на хрэсны ход. Працэсія накіравалася ад храма Прародніцы Афанасія Брэсцкага да трасы Віцебск – Полацк. Урачыстымі малітамі і песнапеннем жыхары Шуміліна сустракалі шаноўнага госьця. 28 верасня дэлегаты ад моладзі нашага раёна прысутнічалі на сутэречу з Патрыярхам Кірылам улады сабралі каля вяс�мі тысяч маладзёнаў. Не падлягае сумневу, што галоўнай падзеяй, якая стала

сімвалам праваслаўнага юданіння суседніх народаў, была сустрэча Патрыярха расіян Кірыла з бацькам беларусаў – Аляксандрам Лукашэнкам. Падчас гутаркі з айцом Кірылам кіраўнік дзяржавы яшчэ раз адзначыў той факт, што народы Расеі і Беларусі ёсць адзінія не толькі па веры, але і маюць агульную гісторыю, культуру і традыцыі. У сваю чаргу Патрыярх Кірыл наведаў гістарычныя мясціны, маліўся разам з праваслаўным народам за душы загінуўшых беларусаў ў расейскіх войнах. Ён выказаў меркаванне аб непарыўнай сувязі братэрскіх народаў. Святы айцец назваў трывалікія народы: рускіх, украінцаў і беларусаў, якіх парайнаў з трымя братамі. А браты гэтая нібыта выраслі ў адной сям'і, а затым сталі жыць кожны ў сваім асобным доме. Механізм добра адладжаных мерапрыемстваў спрацаваў бы як след, калі б не здарылася адна непрыем-

ная для цяперашніх уладаў акалічнасць. Патрыярх Кірыл нечакана для ўсіх прыгадаў галоўную святыню беларусаў – Курапаты. Гэта на Курапатах невядомыя вандалы знішчаюць крыжы, а ўлады не прымаюць нікіх дзеянняў. Гэта на Курапатах спецназ збіваў мірныя дэманстрацыі людзей, якія прыйшли пакланіцца ахвярам сталінскіх расстрэлаў. Менавіта пра гэтае святое месца кіраўнік краіны Аляксандар Лукашэнка не хоча нават і слухаць. І сапраўды, чаму яго павінны цікавіць пакутнікі за Беларусь, калі ён не падтрымлівае беларускія нацыянальныя каштоўнасці: мову, культуру, гісторыю? У Лукашэнкі па-ранейшаму няма ніякіх нацыянальных ідэй, і таму ён вымушаны эксплуатаваць чужую – расейскую. Безнадзеяна савецкі чалавек, Аляксандар Рыгоравіч імкнецца дагадзіць свайму маральна састарэламу электарату: укладае немалыя грошы на шка-

ленне расейскай ваеншчыны (вучэнні Захад 2009). А ў гонар бальшавіцкага ката будуеца музеі комплекс: гэта звана "лінія Сталіна". Нялёгкая спадчына дасталася і Патрыярху Кірылу: давалі шмат людзей, якія публічна ўхваляюць сталіншчыну і ленінізм, а пасля гэтага ідуць у праваслаўную царкву. Яны ўпэўнены, што калі ў царкве дазволілі пацлаваць крыж, то пасля гэтага аўтаматычна становішся добрапрыстойным хрысціянам. А кроў нявінна забітых у Курапатах беларусаў адыдзе вадой, маўляў, тут нікто не вінаваты, час быў жорсткі, трэба было ратаваць вялікую краіну СССР ад унутраных ворагаў. Насамрэч, прыйсці ў храм лягчэй, чым знайсці шлях да бога. А ён ляжыць праз пакаянне. І пачынаць яго трэба з беларусізаціі царквы, з ушанавання памяці тых дзеячоў, якія злажылі свае галовы за тое, каб Беларусь была беларускай.

А. Шчамллёў.

Крызіс ёсць, а беспрацоўных няма?

Надоечы на адным з пасяджэнняў беларускага Ураду кіраўнік краіны Аляксандар Лукашэнка вымушаны быў прызнаць, што сусветны эканамічны крызіс закрануў і народную гаспадарку Беларусі. Аднак афіцыйныя лічбы сведчаць аб тым, што ў нас эканамічны крызіс ў адрозненне ад развітых краін развязваецца па нейкіх нікому незразумелых законах. Да прыкладу, інфляцыя з пачатку года склала 7,7 адсоткаў, а ў ліпені зусім знікла – 0,4 адсоткі. Індэкс спажывецкіх цэнаваў на тавары і паслугі ў студзені-ліпені гэтага года да снежня 2008 года склала 107,7 адсоткаў. А сярэднемесячны прырост індэksa спажывецкіх цэнаваў з пачатку года склаў 1,1%. Зусім дзіўныя паказчыкі беспрацоўя – у сярэднім па краіне усяго толькі з 1,7% да 2,3%. Узровень дзяржаўнай дапамогі таксама не змяніўся. Беспрацоўныя атрымлівае дзесяці калі 40-60 тысяч рублёў. Узровень беспрацоўя па рэспубліцы адлюстроўвае сітуацыю па гэтай праблеме і ў нашым раёне. Здавалася б, што адна з самых вострых сацыяльных праблем, асабліва на сяле, у малых гарадах і пасёлках павінна быць на першым месцы ў цэнтры ўвагі грамадства і дзяржавы. Аднак гэта далёка не так. Дзяржаўная статыстыка па шумілінскім раёне наогул пераўзышла і агульнаспубліканскія паказчыкі. На першое ліпені быўчага года на ўліку знаходзілася 123 чалавек (дарэчы, у мінулым 2008 годзе на гэты перыяд было зарэгістравана 132 беспрацоўныя). У папярэдніх нумарах газеты мы ўжо распавядалі пра сакрэты шумілінскіх "рэкордаў" па беспрацоўю. Большасць людзей даўно махнупі рукою на упраўленне па працы, занятасці і сацыяльнай абароне райвыканкама. Кожны ратуе сам сябе – у большасці выпадкаў працэздольнае і мабільнае населеніцтва шукае лепшай долі за межамі раёна. Праўда, для таго, каб зніці сацыяльную напружанасць, раённімі ўладамі сёе-то ў гэтym накірунку робіцца. За першую палову гэтага года праз Шумілінскі цэнтр занятасці прайшло 474 чалавекі, з якіх 294 не мелі работы. Працаўладкаваліся праз арганізацыю 262 чалавекі. Якія сацыяльныя партэрэ шумілінскага беспрацоўнага? Амаль трэцяя частка беспрацоўных – асобы ва ўзросце старэйшыя за 50 год. Выпускнікі школ складаюць 25%, 55% – жанчыны. Са 123 чалавек, якія зарэгістраваны ў цэнтры занятасці – 8 чалавек маюць вышэйшую адукацыю, 5 – сярэднеспеціяльную. Усе астатнія не мелі на прафесіі, ні спецыяльнасці, апрач базавай агульнасцярднай адукацыі. З другога боку, паўсталі не менш парадакальнай праблеме: дэфіцыт рабочай сілы. Рэальная сітуацыя заключаецца ў тым, што рынак працы не перапоўнены, а хутчэй наадварот – людзі, якія маюць прафесію і волыт работы, не спяшаюцца занять свободнай вакансіі ў нашым раёне. Апошнім часам існуе вялікая патрэба ў рабочых прафесіях: гаспадаркі раёна адчуваюць недахоп механизатаў, злётразваршчыкаў, даярак, пастухоў, вадзіцеляў, цесляроў, тынкоўшчыкаў, мулляраў. Прадпрыемствам і арганізацыямі раёна тэрмінова патрабуюцца і высокакваліфікаваныя спецыялісты: інжынеры, механікі, эканамісты, бухгалтары, заатэкнікі, ветурачы. Медыцына ў раёне ў камплектавана кадрамі толькі на палову: неабходна прынайць на працу звыш пятнаццаць медыцынскіх сяяцёр і столькі ж урачоў. У гандлёвай сферы не хапае прадаўцу і повараў. Такім чынам можна зрабіць высьнову, што паднейшаму на шумілінскім рынку працы захоўваецца неаблаведнасць паміж попытам і прапанаванай рабочай сілы па прафесійнаму, квалифікацыйнаму размяшчэнню рабочых месц і месц праўжывання беспрацоўных. І хача на правядзенне грамадскіх работ было выдаткована 160 мільёнаў рублёў, становішча ў бліжэйшы час наадрадзіцца палепшыцца. Інжынеры і ўрачы з мётламі і лапатамі па Шуміліну хадзіць не будуць.

Гарачая лінія па-шумілінску

15 верасня старшыня Шумілінскага райвыканкама В. А. Падляшчук ладзіў гарачую лінію, а заадно і прэканферэнцыю. Усяго да кіраўніка райвыканкама дазваніліся шаснаццаць чалавек з розных куткоў нашага раёна. Людзей хвалявалі самыя разнастайныя пытанні: ад вытворчых і камунальных да сацыяльна-культурных. На гэты раз зноў было ўзнята пытанне будаўніцтва каналізацыйных сетак у мікрараёне СШ №1. Ад імі жыхароў яго курыруе былы дырэктар торфапрадпрыемства "Дабееўскі мох" дэпутат райсавета Т. М. Тарыма. Больш за паўгадзіны Падляшчук і Тарыма шукалі паразуменне. Дамы і каналізацыя старыя, адведзеных грошай не хапіла на будаўніцтва калектара. Мабыць зараз можа здарыцца так, што некаторыя матэрыялы ў кватэры будуць

закупаць жыхары мікрараёна на свае ўласныя сродкі. Жыхарка вёскі Сіроціна непакоілася аб тым, каб з пасёлка не з'ехаў апошні медык. Мясцовы ФАП патрабуе рамонту, там немагчыма працаўаць. Жыхары вуліцы Меліярацыйнай скардзіліся на дрэннае дарожнае пакрыццё, якое пашкодзілі работнікі "Райгаза" – менавіта яны раскапалі дарогу, калі падводзілі газ. Быў званок з вёскі Амбрасавічы ад грамадзянкі Л. А. Матышавай: тут абяцалі да зімы падвесці газавае ацяпленне да шматпавярховак, а работы ідуць марудна. Людзі не могуць больш чакаць, надакуць абіваць парогі высокіх кабінетаў, да таго ж не сёння-зутра пачнуча халады. На гэта Вальдэмар Антонавіч даў грунтоўны адказ. Пытанне вельмі складанае. Работы зацягнуліся на паўгода з-за старых

вентыляцыйных каналаў, давялося будаваць новыя. Затым былі званкі пра незашклёныя вокны, адсутнасць вады ў кватэрах, незаасфальтаваныя пад'езды і перабіты тэлефонны кабель і пра тое, як, дзе і калі бавіць вольны час. Вальдэмар Антонавіч кожнаму падрабязна растлумачыў сутнасць праблемы і яе вырашэнне, не абыйшоў увагай нават ананімныя званкі. На заканчэнне пажадаў землякам, каб тыя не хавалі недахопы работы мясцовай улады, падымалі любыя пытанні – рана ці позна ўсё роўна прыйдзеца звяртатца ў райвыканкам. На жаль, на месцах пакуль што самыя дробязныя праблемы могуць быць невырашальнымі. Прычын таго шмат, галоўная – адсутнасць ініцыятывы і грошай у мясцовых кіраўнікоў.

АБ'ЯВА

- Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бесплатную падпіску.
- Рэдакцыя « Світанак » змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі запоўніце купон або патэлефануцце ў рэдакцыю.
- Калі парушаны праваў прафесійнага практывізму, то даем эфектыўныя парады на абароне права і пошуку бясплатных юристоў. Звяртайцца на адрас газеты «Світанак».
- Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабыякавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.

"Світанак" ў Інтэрнэце

Шаноўны чытач! Раней чым з паштовай скрыні вы можаце чытаць нашу газету ў Інтэрнэце. Газета размешчана для спампанвання на сайце <http://haradok.belarda.org/> у раздзеле "Незалежныя выданні" на старонцы "Світанак"

Вынікі апошняга апытання на сайце <http://haradok.belarda.org/>

Ці трэба ў Беларусі будаваць АЭС?

Так 32%

Не 60%

Мне ўсё роўна 4%

Не ведаю 4%

Я. Вайтовіч.

БЕССАРОМНАСЦЬ,

або суб'ектыўныя заметкі ад выступлення лідэра адной эўрапейскай краіны

Якраз у дзесятую гадавину знікнення Віктара Ганчара і Анатоля Красоўскага кіраўнік Беларусі дзяліўся з літоўскімі карэспандэнтамі сваім поглядамі на жыццё-быццё. Той, каго падазраюць у дачыненні да знікнення гэтых людзей, у прывычнай нахрапістай манеры "наядзджай" на журналістаў і, стараючыся быць "шчырым", паказваў свою звычайнью дасведчанасць ва ўсіх пытаннях.

Ён так засвоіў гэтую ролю, што нават меў нахабства запытацца ў журналістаў, ці ведаюць тыя, што галоўным правам чалавека з'яўляецца права на жыццё. Тоэ права, яко-га 10 гадоў таму быў пазбяўлены яго былы найбліжэйшы сябар і паплечнік, чалавек, які прывёў яго да ўлады. Эта - Віктар Ганчар.

Прайда, праз нейкія паўгода ён разачараўваўся ў сваім лідеры і нават рыхтаваў таму імпічмент, за што і паплаціўся жыццём. Літоўскі госць пра тое не сказаў. Як і ніколі не напамінаў, што ён неаднаразова бываў у доме Віктара, цалаваў руکі яго маці, але тое адбывалася яшчэ да знікнення палітыка. Пасля знікнення В.Ганчара 16 верасня 1999 года нага Прэзідэнта больш не пераступала парога дома былога сябра. А блізкія Віктара так і не дачакаліся слоў спачування, ні прэзідэнцкіх, ні сяброўскіх.

Затое ў Літве мы ў чарговы раз пачулі, што ўсе права чалавека ў Беларусі свята захоўваюцца. (У гэты дзень у цэнтры Менску быў гвалтоўна разагнаны пікет, які напамінаў не пераступала парога дома былога сябра. А блізкія Віктара так і не дачакаліся слоў спачування, ні прэзідэнцкіх, ні сяброўскіх.)

"варанкі", а потым пакараныя штрафамі.)

Госць не баяўся журналістаў. Ён ведаў, што прэс-канферэнцыя -- гэта не допыт у Гаазе, і любыя ягоны адказ прымуць. А таму вельмі стараўся быць дасціпным, выступаў упэўнена, нават часам зрывай апладысменты. Але, ад-казваючы на непрыемныя пытанні, моцна раздражжаўся і адкрыта хлусі. Так, на запыт, чому ён так байца дэбатаў на тэлебачанні, ён адказаў, што тых дэбатаў у нас праводзіцца даволі. (Мусіць, ён меў на ўвазе свае дэбаты з Сідорскім.)

На твары літоўскага госця ўвесь час была нязграбная маска, якая падчас звалъвалася. І тады журналісты становіліся сведкамі чарговых "перлаў", незвычайных для палітыка

эўрапейскага рангу. Думаю, яны з жахам даведаліся, што іхні госць жадаў бы мець яшчэ больш інфармацыі аб кожным грамадзяніне сваёй краіны. (У тае краіне, дзе і так усё схвачана поўным таталітарным кантролем.)

Бессаромнае змешванне фактаў і упэўнены падмен чорнага белым, выпячванне сваёй незаменнасці, сваёй месіянскай ролі ў "выратаванні Беларусі" не давала мне ніводнай магчымасці пашкадаваць яго ці хаціці б прайвіць да яго любяня станоўчыя пачуцці.

Г.Станкевіч.

P.S. Асабіста я задаў бы яму толькі адно пытанне: "Як часта Вы, кіраўнік Беларусі, прамаўляеце, ці даеце інтэрв'ю на тытульны мове сваёй краіны?"

ПАЧЫНАЕЦЦА З ПІВА, А КАНЧАЕЦЦА АДЭКАЛОНAM

У гарадскім парку нашага раёнцэнтра часта можа ўбачыць кампані падлеткаў, якія пасвойму "культурна апачываюць". Сэнс такога адпачынку зводзіцца да бязмэтнага сядзення на лаўках, брыдкаслюя, накачвання танным півам іスマленнем цыгарэт. Тыя мінакі, якія сутыкаюцца з з такім кампаніямі, збочваюць і шукаюць больш утульныя месцы. Але ж парк - грамадскае месца, дзе ўсе жыхары Шуміліна маюць права на спакойны адпачынак. Таму работнікі РАУС караюць рублём некаторых бацькоў за занадта дарослыя паводзіны іх дзяцей. Прынамсі, гэтыя меры дапамагаюць мала.

Культура паводзінаў моладзі ў парку і іншых грамадскіх месцах да лепшага не змянілася. Узнікаюць папрокі ў бок работнікаў гандлю: адкуль моладзёны бяруць піва, калі яго продаж непаўнолетнім забаронены. А калі піва для падлетка купіў дарослы, то яму пагражае штраф да мільёна рублёў. Дарэчы, толькі за жнівень месяц у раёне прададлі 69 тысяч літраў піва. Нягледзячы на высілкі работнікаў міліцыі для 15 гадовых падлеткаў становіцца ўсё больш папулярным гэтым бурштынавы напой. Але жыццё падцвярджае, што пасля спажывання слаба-алкагольных напояў чалавека

загнене на віно, а затым на гарэлку, а пасля справа даходзіць і да злоўживання сурагатамі. Прычым дзіцячы агранізм ад алкаголю дэградуе хутчэй за арганізм сталага чалавека.

Каб гэтага не здарылася, не адбылося, неабходна прымыць больш раушчыя меры. Ёсьць спадзяванні на змены ў прававым заканадаўстве, у якім піва будзе аднесена да алкагольных напояў. Ды і ці з'яўляецца гэта півам, калі на пластыкавай двухлітроўцы памечана моцнасць 5,2% або 6,5%? Хочацца верыць, што шумілінскую моладзь не засягнё багна "піўнога алкагалізму".

С. Горкі.

БАЯВАЯ ПАДРЫХТОЎКА ВАЕННАГА САЮЗА

Узаемадзеянне ў ваеннай сферы Беларусі і Рэспублікі Беларусь ўпершыню дасягнула такога высокага ўзроўню. Згодна з Дагаворам аб калектыўнай бяспечы былі на тэрыторыі Беларусі праводзіліся маштабныя вучэнні "Захад-2009". Кіраўнік краіны Аляксандар Лукашэнка, які аглядаў войскі разам з прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь Дзмітрыем Мядзведзевым аб'яўвіў падзяку ўсім асабоваму складу за ўмелыя дзеянні ў ходзе оператыўна-стратэгічнага вучэння. Паводле Лукашэнкі, вучэнні былі праведзены дакладныя тэрміны, усе паставленыя задачы рэалізаваныя, а маштаб вучэння быў каласальны. Больш таго, ён лічыць сімвалічным, што вучэнні такога тыпу прыйшлі ў год вызвалення Беларусі 65-гадзія вызвалення Беларусі ад нямецка-фашистскіх захопнікаў і напярэдадні 65-гадавіны агульнай Вялікай Перамогі. Адначасова цяперашнія нашчадкі былога СССР хочуць быць дастойнымі памяці аб вялікім подзвігу старшага пакалення. Дарэчы, пра фінансавыя выдаткі на абарону расейскага-беларускага ваенна-саюза або кіраўнікі прамаўчалі. Тут палітычныя прагматыкі маюць свой разлік. Кожны нармальны абываецца ведае, што на Беларусь нападаць нікто не збіраецца. Але для чаго тады менавіта на тэрыторыі беларускай дзяржавы праводзіліся сумесныя вучэнні? Каму выгаднага гэтага ўзроўненне? Наконт гэтага без усялякіх недавоўкавых выказаўся прэзідэнт Рэспублікі Дзмітрыем Мядзведзевым. Расейскі лідэр не хаваў планаў кіраўніцтва сваёй краіны: свяшчэннай задачай узброеных сіл Рэспублікі Беларусь было бы з'яўляцца абарона расейскай людзі, незалежна ад таго, дзе яны пражываюць. Пры гэтым Мядзведзев аўтаматyczнай падобнасцю падтрымлівае падобную позіцыю. Такім чынам, гэта не што іншае, як чарговы ход палітычнай кампаніі прэзідэнцкіх выбараў на Беларусь. Пакуль Лукашэнка ва ўладзе, народ можа спаць спокойна - вайны не будзе.

А. Шумскі.

Дапамажы слабаму

Сярод яркіх асаблівасцей амерыканскага ладу жыцця асаблівай пазіцыяй стаіць валанцёрскі рух. Хрысціянскі ідэі дабрачыннасці маюць шматвекавую традыцыю і сілкуюцца сучасным штодзённым валанцёрствам мільёнаў простых і багатых амерыканцаў. Дапамога хвораму, слабаму, маламаё-маснаму грамадзяніну ў ЗША ўзвядзена ў культ нацыянальной традыцыі. Слабым дапамагаюць ежай, адзеннем, грашымі, парадамі і г.д. Дапамагаюць тыя, хто гэта ўжо ўсё мае.

Гэтатрадыцыядзеянічае праз сетку валанцёрскіх цэнтраў, дзе магчымы атрымаць інфармацыю аб тым, каму патрэбна дапамога ў мікрараёне, горадзе. Мы быў ў валанцёрскім цэнтры "Аб'яднаны шлях", дзе маецца даведнік з некалькі соцен дабрачынных арганізацый з пералікам паслуг па валанцёрству якія яны акказваюць. Таксама для грамадзян маюцца праграмы навучання валанцёрству.

Быць валанцёрам ў ЗША прысціжна. І гэтым займаюцца не толькі студэнты, пенсіянеры, настаўнікі, але і прадпрымальнікі, багатыя грамадзяне.

Гэтаму у краіне навучаюць са школьнікі гадоў -- існую спецыяльная валанцёрская праграма

для вучняў. Праграма разлічана на тое, што на працягу года вучань зробіць каля 20 карысных валанцёрскіх спраў. А каб гэта сістэма дзейнічала паспяхова ў вышэйшых навучальных устаноўках ЗША ўведзена навучанне па спецыялізацыі "Менеджмент недзяржайных арганізацый". Для маладых людзей, якія аддаюць валанцёрства 2 гады свайго жыцця існуе практыка аплаты потым іх навучання ў ВНУ.

Нашай групе была прапанавана валанцёрская практыка ў цэнтры падтрымкі маламаё-масных грамадзян. Уздзельнікі нашай групы на працягу гадзіны раздавалі ежу жадаючым. Напачатку справы мэнеджэр праграмы з амерыканскімі валанцёрамі праінструктаваў нас аб нюансах раздачи ежы для жадаючых яе атрымаць. Адзначыўшы пры гэтым, што спачатку павінны яе атрымаць інваліды, дзеці, а потым ужо ўсе астатнія. Асаблівасцю гэта цэнтра падтрымкі было тое, што ежу падавалася, як ў рэстаранах і мы фактычна быў афіцыянтамі. Для кожнага стала было пададзена масла, вада, кава і чай, а таксама другая страва - макароны па флоцкі або тушаная гародніна, кандитарскія вырабы.

За гадзіну мы аблужылі

каля 250 грамадзян. Каб атрымаць ежу ім не патрэбны нікія даведкі аб заробках і г.д. Дастатковая прыўядзіцца ў цэнтр і стаіць у чаргу. І ежу магчыма атрымаць, як раніцай, так і ў абед. Якасць яе лепшага за нашы сталоўкі. У гэтым пераканаліся нашы асобыныя сябры, пасправаваўшы яе пасля раздачи.

Разам з намі працавалі і маладыя і старыя амерыканцы. І яны, і мы адчувалі задавальненне ад дапамогі грамадзянам. На жаль у нас няма гэтай адказнасці за дапамогу слабым. І часам гэта дапамога абстаўлена вялікімі бюрократычнымі перашкодамі.

Леанід Гаравы.

Прыватныя аўбескі

Продажа. 2-комнатная квартира 3/3 панельного дома, общая площадь – 53 кв. м, сделан ремонт по евростандарту Тел(02130)4-52-22. Тел. 8-029-511-42-90 Шумилино
Ваз-2101, 1976 г. в., 1.3 бензин, беж, седан. ТО, торг. 600 у.е. Тел. 8-029-590-26-19. Шумилино.
Ваз-21099, 1992 г. в., 1.5 бензин, белый, л/д, ц/з, сигн., торг 1600 у.е. Тел. 8-033-305-27-55. Шумилино
Ваз-21077, 1987 г. в., 1.3 бензин, красный, в хорошем состоянии, Тел. 8-029-902-24-85. Шумилино.

ОТЛОЖЕННЫЙ ТРИУМФ

А.Лукашенко не был в Литве с 1998 года. Больше десяти лет страны не обменивались визитами на высшем уровне. Для соседних государств это достаточно уникальный случай. Такое происходит со странами, находящимися в очень напряженных отношениях.

Более неудачного времени для приглашения А. Лукашенко в Литву придумать было трудно. 16 сентября исполнилась 10-я годовщина исчезновения В. Гончара и А. Красовского. Эта проблема долгие годы являлась одним из острых раздражителей в отношениях между официальным Минском и ЕС. Одновременно на территории Беларуси в полном разгаре самые крупные в постсоветской истории белорусско-российские военные учения.

ЕС стремится открыть перед А. Лукашенко двери европейских столиц скромными дозами. Весной состоялась его частная поездка в Рим. Визит президента Беларуси в Литву не был ни официальным, ни даже рабочим. Фактически это была поездка на открытие белорусско-литовского экономического форума и выставки, а попутно произошла встреча двух глав государств. Никаких реальных практических результатов визит не принес. Подписанные соглашения едва дотягивают до уровня министров, присутствие президента для этого не требовалось.

Тем не менее, визит имел большой символический смысл. Это был очередной дипломатический прорыв официального Минска и персонально А. Лукашенко. Это был отложенный триумф, который должен был состояться еще в мае на учредительном саммите программы ЕС «Восточное партнерство» в Праге. Он собирался приехать туда победителем, триумфатором, одолевшим, взявшим на измор, пригнавшим капитулировать целую Европу, которая много лет не принимала его, ставила условия, вводила санкции, делала грозные заявления. И вот теперь ЕС поменял свою позицию, он готов иметь дело с А. Лукашенко, настойчиво приглашал в программу «Восточное партнерство». За это время в странах Евросоюза поменялось множество руководителей, правящих партий. А он остался, их всех пережил и вышел победителем. Но тогда в мае белорусский лидер, видимо не без колебаний, наступив на горло собственной песне, последовав кулачным советам европейских политиков, отказался от поездки в чешскую столицу. Ибо могли возникнуть скандалы. А начинать с них новый этап отношений с ЕС было нелогично.

Конечно, визит в Вильнюс не является полноценной компенсацией майской поездки в Прагу. Там, в чешской столице, можно было пожать руку президентам и премьер-министрам едва ли не всех европейских стран, оказаться в объективах десятков телекамер, поучаствовать в финальной фотосессии. В Вильнюсе же удалось встретиться только с руководством Литвы, бизнесменами. Масштаб триумфа явно не тот.

Но, как известно, нет маленьких ролей, бывают маленькие актеры. А. Лукашенко себя маленьким актером не считает, а совсем даже наоборот. Он использовал свой визит в Литву на 150%. Прежде всего, президент Беларуси настойчиво подчеркивал и в интервью литовским СМИ накануне, и в самом Вильнюсе, что приехал не просто в соседнюю страну, бывшую республику СССР, а на территорию ЕС, с санкциями Брюсселя. Это грело ему душу, возвышало в собственных глазах, придавало особую значимость на первый взгляд обычной поездке к соседу. Кроме того, обыватели как в Беларуси, так и в Литве должны были уяснить, что многолетняя изоляция Беларуси от Европы прервана.

Вторая важная мысль, которую старательно подчеркивал А. Лукашенко накануне и в ходе визита в

Литву: Европа до сих пор проводила неправильный курс в отношении Беларуси, но теперь осознала свою ошибку, вернулась к здравому смыслу, разумной политике. В результате началось потепление между Минском и Брюсселем. Белорусский президент отверг условия по демократизации внутренней жизни страны, которые выставляет ЕС: «Мы ни перед кем прогибаться не будем», «мы не приемлем никакого давления». Смысл этих заявлений состоит в том, что диалог будет идти на условиях Минска, ЕС никуда не денется, молчаливо признает белорусскую политическую реальность, включая четвертый срок президента А. Лукашенко. Трудно судить, что на самом деле происходит на переговорах, возможно, президент Беларуси идет на определенные уступки, но публично он неизменно демонстрирует силу.

Все пребывание в Вильнюсе президента Беларуси было театром одного актера. Он привлек большое внимание средств массовой информации. Журналисты никого больше не замечали, кроме А. Лукашенко, он в этот день 16 сентября был главным новсмейкером, героям телерепортажей, информационно-политическим центром литовской столицы. Когда белорусский лидер пришел на открытие белорусско-литовского экономического форума, зал встал. То, что в Беларуси А. Лукашенко везде приветствуют вставанием, давно стало недобкой традицией. Но такое же почитание человека, которого называют «последним диктатором Европы», в свободной, европейской Литве, в среде достаточно просвещенной публики, стало откровением. А известный литовский олигарх В. Романов, выступая на форуме, заявил, что предпочитает демократии тот политический режим, который существует в Беларуси. Как говорится, шар в лузу, приз в студию.

Это окончательно превратило легкое головокружение в самозабвенное упоение собственным обаянием и неотразимостью. Как обычно, А. Лукашенко пытался навязать другим странам свои правила и стандарты поведения. Агрессивный, менторский тон в общении с журналистами («Вы что, в школе плохо учились?») — это еще полбеды. Когда президент Литвы Д. Грибаускайте во время переговоров поставила вопрос, почему Беларусь не выдает генерала В. Ушопчика, подозреваемого в причастности к расстрелу литовских граждан 13 января 1991 года в вильнюсской телебашне, А. Лукашенко, согласно информации агентства BNS, с самым невинным видом и искренним удивлением заявил, что ничего не знал об этом деле и даже упрекнул: «Почему вы мне раньше не говорили?» Такая простоватая крестьянская хитрость, перенесенная на уровень межгосударственных отношений.

А в общении с литовскими журналистами он не только рассказал о своих переговорах с Д. Грибаускайтой в собственной интерпретации, но и не скрывал своего пренебрежения и высокомерия в отношении Литвы. Дескать, что с вами говорить, вы же не самостоятельное государство, а марионетка ЕС: «Уж не такие вы независимые, вам же прежде чем что-то сделать, надо в Брюссель бежать, чтобы посоветоваться»; «Мы — суверенная, независимая страна, и у нас нет таких обязательств, как у вас (Литвы — Авт.) перед Европой». Видимо, Александру Григорьевичу не объяснили в детстве, что в приличном обществе не принято, приезжая в гости, плохо говорить о хозяевах.

Зато независимым белорусским журналистам в Вильнюсе было полное раздолье. По злой иронии судьбы задать своему президенту вопрос можно только за границей.

Валерий Карбалевич.

ЕВРОПА-БЕЛАРУСЬ: НЕДОПОЛУЧЕННЫЕ ВЫГОДЫ

Мировой финансовый кризис обнажил истинное положение вещей в белорусской экономике, нагрузив склады и поставив перед чиновниками ряд неразрешимых вопросов. В свою очередь руководители государства ставят вопрос ребром: разгрузите склады — и все. И предоставьте отчет в цифрах.

Цифры сегодня выглядят неутешительно.

Согласно данным Белстата, на 1 сентября 2009 года запасы готовой продукции на промышленных предприятиях составили 80,2% среднемесячного объема производства, снизившись по сравнению с предыдущими двумя месяцами: 88,3% на 1 августа и 94,6% на 1 июля. Однако это значительно превышает прошлогодний уровень запасов: 50,4% на 1 сентября 2008 года и 61,1% на 1 января текущего года.

Низкая конкурентоспособность белорусских товаров объясняется, в частности, высокой ценой, которую белорусские специалисты объясняют энергозатратностью производства. По оценкам экономистов-аналитиков, в Беларуси она в три раза больше, чем в Европе. К тому же, как замечает независимый экономист Михаил Залесский, наша промышленность не стремилась адаптироваться к новым условиям, не перестроилась на производство товаров нового поколения.

Мой дед шил хомуты, за этими хомутами к нему ездили из Варшавы. Но вздумай я сейчас продолжить семейную традицию, стал бы посмешищем и банкротом. Мир изменился. А мы, фигуриально выражаясь, продолжаем шить хомуты и плести лапти, да еще обижаемся, почему Россия их не покупает, — говорит Михаил Залесский.

Бывший генеральный директор концерна «Амкодор» Василий Шлындиков считает, что виноваты в росте складских запасов не директора предприятий, а действующая в экономике страны командно-административная система.

В то самое время, когда от руководителей белорусских предприятий требуют освобождения складов любой ценой, не уточняя, сколько это и кому будет стоить, специалисты видят реальный путь выхода из кризиса — это путь в Европу.

В чем состоят плюсы сотрудничества с Европой для белорусской промышленности, мы обсуждаем с Сергеем Навродским, директором центра социально-экономических исследований CASE Belarus.

Комментируя развитие нашей промышленности, часто говорят о необходимости привлечения инвестиций в белорусскую экономику. Чем европейские инвестиции отличаются от российских?

Прямые иностранные инвестиции — это лишь малая часть преимуществ, которые Беларусь может получить от более глубокой интеграции в экономику Европы. Прямые инвестиции в первую очередь придут в те сферы, где сейчас беларусы не справляются — розничные сети, логистика, гостиничный бизнес и др. Но говоря о преимуществах евроинтеграции для уже существующих белорусских предприятий, необходимо отметить целый ряд, который не имеет отношения к прямым инвестициям.

Можно выделить три основных направления, безусловно выгодных для развития белорусской промышленности.

1. Увеличение рынка сбыта. По правилам свободной торговли нам откроется вся Европа. Это — единое торговое пространство, при условии подписания Соглашения с Евросоюзом о снижении пошлин все значительно упрощается. И мы

сможем экспорттировать на одинаковых условиях — и в Польшу, и в Бельгию.

3. Рост конкурентоспособности наших предприятий. В двух словах: все перечисленные выше программы финансирования способствуют росту конкурентоспособности производимой нами продукции. За счет использования новых технологий мы делаем более эффективным не только производство, но также менеджмент и маркетинг на предприятиях. А это означает как лучшее качество произведенной продукции, так и уменьшение себестоимости единицы продукции. Вот вам и два основных фактора роста ее конкурентоспособности.

— Россия как инвестор — более агрессивный, но менее опытный по сравнению с Европой?

— В области управления предприятиями, эффективности его Россия сталкивается с такими же проблемами, что и мы. Их эффективность по сравнению с Европой и Америкой ниже от 40 до 80%. Это касается ключевых отраслей — промышленности, энергетики, транспорта.

У них так же, как у нас, проблема с кадрами, образованием, соответствием багажа знаний сегодняшним реалиям и требованиям.

— И что должна сделать Беларусь для доступа ко всем этим благам?

— Прежде всего, должно быть узаконено соглашение о сотрудничестве с Европейским союзом. Оно было подписано в 1996 году, но неratифицировано Беларусью, заморожено Европейским союзом в связи с политическими событиями у нас. Как только мы ratифицируем соглашение, перейдем на новый уровень взаимодействия с ЕС и в течение нескольких лет можем подписать соглашение о свободной торговле с ЕС. На мой взгляд, как экономиста и руководителя независимого института, это значительно, чем даже вступление Беларуси в Евросоюз сейчас. Это будет выгодно всем — с экономической точки зрения. Потому что позволит снять все барьеры в области торговли.

На данный момент нам очень мешает несбалансированность — на востоке границ нет, а на западе — форпост. Из-за этого — дисбаланс между количеством поставок в Россию и в Европу.

Перспективы, потенциал рынка сбыта на Востоке и Западе — несизмеримы. В Европе они — в разы больше.

ЮЛИЯ СНЕГ.

Факты

В период между 1991 и 2006 годами Евросоюз выделил Беларусь на развитие 229 миллионов евро, 23,6 евро на одного жителя. Это существенно меньше, чем для других стран, входящих в Европейскую политику добрососедства. Например, Грузия получила 110 евро на человека, Молдова — 73 евро, Украина — 52 евро.

Настораживает, что абсолютное большинство инвестиционных и приватизационных проектов осуществляется с участием российской стороны. В первом полугодии 2009 года восточные соседи вложили в Беларусь 2,1 млрд долларов прямых инвестиций. Доля России составила 86,6 процента! Между тем слишком большая доля одной страны может оставить опасность для развития другой.

БОЛЬНИЦА, КОТОРАЯ «НЕ НУЖНА» ПРЕЗИДЕНТУ

Александр Лукашенко пообещал отдать Минску «президентскую» клинику. «Нам такая большая больница не нужна», -- заявил глава государства.

Корреспондент «Завтра твоей страны» решил выяснить, какую медицинскую помощь, которая пока доступна бесплатно только белорусским чиновникам, смогут получить в будущем без денег и рядовые жители Минска.

Сегодня Республиканский клинический медицинский центр Управления делами президента по праву называется крупнейшим лечебно-профилактическим учреждением страны. Даже свой сайт в Интернете «белорусская кремлевка» назвала vip-clinic, намекая на то, что здесь не только лечатся первые лица государства, но и медицинские услуги предлагаются самые современные.

За несколько последних лет (с ноября 2001 года, когда Александр Лукашенко назначил главврачом клиники своего лечащего врача Ирину Абельскую и потребовал создать из президентской больницы «школу современной медицины») лечкомиссия получила новое развитие. В клинике сделали евроремонт, сюда передали самое современное медицинское оборудование. Больница обросла новыми площадями. Сначала ей было передано здание Центра радиационной медицины по ул. Красноармейской, потом очередь дошла и до 4-й детской поликлиники, прописанной на ул. Энгельса, 17. Лечебных корпусов стало шесть. Но со временем и этих площадей оказалось мало. Сегодня на территории Республиканского клинического медцентра идет строительство двух новых объектов — лечебно-диагностического и операционно-реанимационного блока со стационаром. До того как Александра Лукашенко пообещал отдать больницу городу Минску, эти корпуса планировалось оснастить медицинским оборудованием третьего поколения. Хотя и сегодня по оснащению и спектру оказываемой специализированной помощи президентская

больница соответствует мировым стандартам. Главное ее преимущество — возможность проводить диагностику и лечение буквально всех заболеваний в одном месте.

Например, Республиканский клинический медицинский центр Управления делами стал первым медучреждением страны, где был установлен уникальный, 64-резовий спиральный рентгеновский компьютерный томограф производства General Electric. Основным преимуществом аппарата по сравнению с аналогичным оборудованием является высокоразрешающее качество изображения при минимальных дозах облучения.

Клиника имеет и другое, редкое для белорусских больниц диагностическое оборудование: магнитно-резонансный томограф, полностью цифровой рентгеновский аппарат фирмы Siemens. Современная диагностическая аппаратура, которой располагает медучреждение, может, например, подсчитать содержание кальция в стенках коронарных артерий, что позволяет судить о работе сердца и предупредить атеросклероз.

Кабинет УЗИ оснащен пятью аппаратами ультразвуковой диагностики, один из которых экспертного класса. На таких аппаратах УЗИ можно исследовать все органы и во всех режимах сканирования, провести, скажем, уникальное ультразвуковое исследование магистральных сосудов головного мозга.

В прошлом году врачи Республиканского клинического медцентра освоили такие высокотехнологичные операции, как эндопротезирование тазобедренных суставов и

пластику дефектов костей черепа. «Местные» кардиологи успешно проводят стентирование коронарных сосудов и имплантацию электрокардиостимуляторов. Уже несколько лет в клинике выполняются лапароскопические операции на желчных путях, печени, почках, иные хирургические вмешательства. Президентская больница одна из немногих в стране, где внедрено такое новое направление в медицине, как хирургическое лечение первичного гипергидроза (повышенной потливости). Как отмечают сами медики, лечение пользуется большим успехом.

В прошлом году лечкомиссия укрепили и лучшими медицинскими кадрами страны (несмотря на то, что пациентов консультируют более 60 докторов наук по разным медицинским специальностям). На базе клиники стали функционировать 5 кафедр Белорусской медицинской академии последипломного образования — терапии, кардиологии и ревматологии, неврологии, ультразвуковой диагностики, функциональной диагностики.

К слову, в больнице созданы прекрасные условия для пациентов. Местный стационар, например, помимо обычных четырехместных палат имеет и одно-, двух- и трехместные палаты с кондиционированием воздуха, отдельным санузлом, душем, цветным телевизором, холодильником и телефоном.

Даже не верится, что все эти медицинские услуги теперь станут бесплатно доступны обычным белорусам...

Юрий ЛАЗАРЕВИЧ.

ЧАСЫ ЛУКАШЕНКО ДОРОЖЕ ЧАСОВ ОБАМЫ В 52 РАЗА

Сфотографировать часы белорусского правителя журналисты смогли во время его недавнего визита в Литву. На правой руке Александра Лукашенко надеты швейцарские часы Pater Philippe Calatrava 5120j, которые стоят почти 17 тысяч долларов или 11 тысяч евро.

Фотографии часов белорусского правителя были опубликованы в блоге toxaby.

Как пишет блогер malishevsky, на правой руке Александра Лукашенко надеты швейцарские часы Pater Philippe Calatrava 5120j, которые стоят почти 17 тысяч долларов или 11 тысяч евро. Такие же «бюджетные» часы фирмы Pater Philippe у премьер-министра России Владимира Путина и мэра Москвы Юрия Лужкова.

Два месяца назад блогер drugoi рассмотрел часы президента Соединенных Штатов Америки Барака Обамы. У Обамы часы Jorg Gray 6500 Chronograph (на сайте так и указано, что это президентская часовья компания) за... 325 долларов. Нули не потеряны, нет. По подсчетам сайта www.charter97.org, часы президента США дешевле часов Лукашенко почти в 52 раза!

МОЛЧУНЫ И ГОВОРУНЫ

Большинство пациентов безоговорочно внимают докторам, иногда ничего не зная о лечении.

Кому доводилось посещать медицинские учреждения, те наверняка обратили внимание: на самых видных местах размещены выдержки из Кодекса об административных правонарушениях или из Уголовного кодекса, цитирующие статьи, предусматривающие наказание за оскорбление.

Эти мелкие плакатики — последнее предупреждение человека, измотанному хроническим отсутствием талончиков к нужному специалисту, многочасовым сидением в очередях и прочей медицинской бюрократией. В общем, нам сказано: сидеть тихо, не высываться, права не качать, а то «попадете под статью».

Надо сказать, что большинство людей и сидят, как мыши, безоговорочно внимают докторам. Есть, правда, «вредные» пациенты, которые могут процитировать статью 41 «Права пациентов» Закона Республики Беларусь «О здравоохранении». В ней говорится, например, о том, что пациент имеет право на «уважительное и гуманное отношение со стороны работников здравоохранения». Почему бы цитаты из закона не разместить рядом с выдержками из кодексов? Невыгодно. Тогда пациенты станут грамотными и, предположим, захотят воспользоваться правом выбора лечащего врача или организации здравоохранения.

В соответствии с упомянутым законом пациенты имеют право на «получение в доступной форме информации о состоянии собственного здоровья, применяемых методах оказания медицинской помощи, а также о квалификации лечащего врача, других медицинских работников, непосредственно участвующих в оказании ему медицинской помощи».

Наши врачи, условно говоря, делятся на две очень неравные

научному такая система называется патерналистической. Она жива и до сих пор. Причем устраивает как врачей, так и пока еще большинство пациентов. «Ой, что со мной, не знаю», — жаловалась женщина, находящаяся на лечении в стационаре. «Так вы спрашивайте у доктора, пусть объясняет, это его обязанность», — советовала ей другая. «А что спрашивать, я все равно ничего не понимаю», — отвечала первая. В наш век интернета и доступной литературы грех ничего не знать о своей болезни (если

врач сообщил диагноз). Имея хоть какое-то представление о заболевании, почерпнутое из популярной медицинской литературы, можно осознанно вести диалог с врачом.

Доктор-молчун выполняет свои обязанности, а с пациентом разговаривает по принципу: упал — отжался — встал. Разумеется, молчуны работают исключительно в медучреждениях государственно-формы собственности.

Врачи, работающие в частных мед-центрах, просто обязаны быть говорунами. Однако есть такие специалисты и в гос-медицентрах. Как правило, это врачи высокой квалификации и любящие свою работу. Они не только в доступной форме расскажут о болезни, но и о возможных методах лечения. У пациентов в соответствии с законом есть право участия в выборе методов оказания медицинской помощи. Но здесь надо понимать следующее: это право ограничено именно возможными методами. Такая форма взаимоотношений врача и пациента называется партнерской. К сожалению, к ней мало готовы сами пациенты. Некоторые из них возмущаются: «Этот врач ничего не знает, он у меня спрашивает, как лечить». На самом деле врач не спрашивает, а предлагает выбрать приемлемый метод из нескольких. При такой модели взаимоотношений предполагается, что пациент будет иметь хотя бы минимум знаний о человеческом организме и готов нести ответственность за свое здоровье, а не переклады-

вать ее исключительно на врача. Это надо знать:

Найдите время или деньги на ежегодное обследование.

Если один врач устанавливает серьезный диагноз, проконсультируйтесь еще как минимум с одним специалистом, а лучше с двумя. Это касается не только диагноза, но и методов лечения.

Врач обязан предоставить вам полную информацию о состоянии вашего здоровья, применяемых методах лечения, назначаемых лекарствах.

Пациент имеет право на облегчение боли, связанной с заболеванием и (или) медицинским вмешательством.

Для проведения простого медицинского вмешательства необходимо устное согласие пациента, о чем делается соответствующая отметка в медицинской документации.

Обязательным условием проведения сложного медицинского вмешательства является наличие письменного согласия совершеннолетних пациентов, а для несовершеннолетних — их родителей.

Пациент имеет право отозвать как устное, так и письменное согласие на медицинское вмешательство. Так же он имеет право отказаться от предложенного лечения, врач обязан разъяснить последствия этого решения. Отказ от лечения оформляется в письменном виде и хранится в медицинской документации.

ОКСАНА ЯНОВСКАЯ.

ІДЭОЛАГІ

«Пірог» ідэйны быў салодкі,
Хоць і задужа дарагі:
Ім можна браць любяя сродкі,
Каб людзям «прамываць мазгі».

Яны і бралі іх «па поўнай».
І не мільёнаў нават сто.
А каб зусім было шыкоўна,
З дзесятак набылі аўто...

Абласная газета «Заря» апублікавала «План закупак галоўнага ідэалагічнага управління Брэсцкага аблвыканкама на 2009 год». Сума ўражвае: амаль 335 мільёнаў рублёў! Акрамя рознай драбязы накшталт паперы і канцтавараў, мяркуеца набыць 22 кампьютары і ажно 11 аўтамабіляў. А вы кажаце — крызіс...